

[Henning Philipsen.]

taler om et frit boligmarked, og samtidig taler han om at styre. De to ting er vist det, man på moderne dansk kalder antagonistiske, det vil sige noget i retning af, at de ikke kan forenes.

Jeg synes, man skal erindre sig, hvad hr. Christophersen gjorde opmærksom på, nemlig at det, der er hensigten, er en nedtrapning af subsidieringen til det almennyttige byggeri, samtidig med at man fastholder og forøger i den samme periode subsidieringen — det sidste sagde hr. Christophersen ikke, det vil jeg gerne medgive — af ejerboligen ud over alle grænser. Det er det, der er den økonomiske konsekvens af dette.

Hr. Kjærulff-Schmidt var så venlig at beskæftige sig med mit ændringsforslag til lejelovsforslaget vedrørende de 12 lejligheder. Jeg ville godt have det med, at hvis en enkelt husejer ejede flere ejendomme, som var på over 12 lejligheder, skulle der også indføres beboerdemokrati. Jeg havde nu ikke tænkt mig, at det skulle være på den facon, at en husejer eventuelt ejede en ejendom med fire lejligheder i Åbenrå, en med fire i Skagen og en med fire i København. Jeg forestiller mig, at det skulle være i én kommune, og så må jeg måske føje til, at hvis jeg i øvrigt kunne få hr. Kjærulff-Schmidts stemme hertil, vil jeg da meget gerne teknisk ændre forslaget således, at der kom til at stå: i én kommune.

Så et par bemærkninger til hr. Ingomar Petersen. I sin tid, da den hvide mand invaderede det amerikanske kontinent og i særdeleshed det nordamerikanske kontinent, brugte man på grund af den hvide mands adfærd — og mig forekommer det, at det radikale venstre bærer sig nogenlunde ligesådan ad — det udtryk blandt indianerne, at den hvide mand taler med to tunger. Mig forekommer det, at hr. Ingomar Petersens indlæg i høj grad fortjener denne karakteristik.

For hvad sagde hr. Ingomar Petersen? Han sagde, at om fire år er der styring på disse problemer. Ja vel, men det har man jo sagt, siden man begyndte at gennemhulle bygge Lovgivningen i begyndelsen af 1950'erne, da man begyndte at harpunere 1946-loven. Hr. Ingomar Petersens dokumentation af, at man har styring, modsiger han selv, som jeg sagde før, når han samtidig

forlanger det frie boligmarked. Jeg synes dog, at det for en gangs skyld kunne være forfriskende, om bare én ordfører fra de borgerlige partier ville erkende, at når man siger frit boligmarked, så taler man kun om det private udlejningsbyggeri, og det betyder groft sagt, at husejerne skal have lov til at tage den leje, som markedet kan bære. Hvis man sagde dette, vidste vi, hvor vi var henne. Jeg synes, det var rimeligt, at man sagde det, for på de andre områder er der i forvejen et frit boligmarked, og det ved hr. Ingomar Petersen, hvis han tænker sig om.

I øvrigt sagde hr. Ingomar Petersen, at vi kun har interesseret os for nybyggeriet. Det kunne være fristende for mig, og jeg falder for fristelsen, at sige: det forekommer mig, at de tidligere forligspartier i al for høj grad har interesseret sig for det ældre byggeri, nemlig når det drejer sig om husleje-forhøjelser, uden at det i øvrigt har gjort gavn nogen som helst steder, tværtimod. Det har haft den diametralt modsatte virkning af den, man vel med al ære og respekt for det havde de inderligste ønsker om at det skulle have.

Det, der er sandheden, er, at når man nødvendigvis må interessere sig for nybyggeriet, er det, fordi før man får nybyggeriet på plads, hvad angår finansieringen, vil det, hvad angår det gamle byggeri, bestandig for visse politikere, og i særdeleshed hr. Ingomar Petersen og hans parti, være en bestandig spore til at prøve på at løse boligproblemerne efter den recept, som man gav i 1966, hvorefter man troede, at når blot man forhøjer lejen i det ældre byggeri, ja så vil lejen også falde i det nye byggeri. Vi siger, at der sker det diametralt modsatte. Beklageligvis er jeg helt overbevist om, at om 4 år vil vi se, at den tendens, som man lagde med 1966-forliget, følger man nu. Med andre ord, den medicin, man forsøgte at give dette lands befolkning på boligområdet i 1966, har man klart erkendt duede ikke, men for at det dog ikke skal være helt løgn, så gentager man den én gang til. Disse borgere må og skal i hvert fald forstå, at vi har ret herinde, ikke jeg, men det radikale venstre, uanset hvor mange fejl og hvor mange tåbeligheder man i øvrigt måtte begå.

Hr. Ingomar Petersen nævnedes også de gamle ejendomme, som forfalder. Ja, hvorfor forfalder de, hvorfor har disse ejen-